

SA/Bd 296/21 - Wyrok WSA w Bydgoszczy

Data orzeczenia	2021-08-24	orzeczenie prawomocne
Data wpływu	2021-02-25	
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy	
Sędziowie	Anna Klotz Elżbieta Piechowiak /przewodniczący/ Joanna Brzezińska /sprawozdawca/	
Symbol z opisem	6146 Sprawy uczniów	
Hasła tematyczne	Oświata	
Skarżony organ	Kurator Oświaty	
Treść wyniku	oddalono skargę	
Powołane przepisy	Dz.U. 2020 poz 910 art. 36 ust. 4 i 6 <i>Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe - tj</i>	

SENTENCJA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w składzie następującym: Przewodniczący sędzia WSA Elżbieta Piechowiak Sędziowie sędzia WSA Joanna Brzezińska (spr.) sędzia WSA Anna Klotz po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 sierpnia 2021 r. sprawy ze skargi M. P. na decyzję Kurator Oświaty z dnia [...] grudnia 2020 r. nr [...] w przedmiocie odmowy odroczenia obowiązku szkolnego oddała skargę.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia [...] września 2020 r., nr [...], Dyrektor Szkoły Podstawowej nr [...] w T., po rozpoznaniu wniosku M. P. (skarżącego), odmówił odroczenia rozpoczęcia przez S. P. spełnienia obowiązku szkolnego w roku szkolnym 2020/2021. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia, po przytoczeniu treści art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 910 – dalej "p.o.") oraz art. 107 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1359 ze zm., dalej "k.r.o."), organ przywołał, że wniosek skarżącego wpłynął do szkoły [...] sierpnia 2020 r., a w dniu [...] sierpnia 2020 r. wpłynął przeciw matki – E. P., co do odroczenia obowiązku szkolnego syna. Wskazał, że w obliczu niejednoznacznych wskazań opinii Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w T. nr [...] z dnia [...] czerwca 2020 r. co do konieczności odroczenia obowiązku szkolnego ucznia S. P., Dyrektor zwrócił się pismem z [...] sierpnia 2020 r. do skarżącego z prośbą o współpracę obydwójga rodziców, pozwalającą zebrać dane konieczne do zajęcia właściwego stanowiska w sprawie. Organ stwierdził, że wobec braku porozumienia rodziców wystąpił do sądu o

---

podjęcie decyzji, zaś postanowieniem z dnia 19 września 2020 r. Sąd Okręgowy w Toruniu I Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do odroczenia obowiązku szkolnego syna skarżącego i E. P.; postanowieniu nadano klauzulę wykonalności [...] września 2020 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji skarżący zarzucił organowi I instancji błędną ocenę dowodu z opinii nr [...] jako niejednoznacznej, podczas gdy w ocenie skarżącego z opinii tej jasno wynika, że konieczne jest odroczenie spełnienia obowiązku szkolnego przez syna skarżącego z uwagi na jego mniejszą dojrzałość emocjonalną i sprawność grafomotoryczną.

Decyzją z dnia [...] grudnia 2020 r., nr [...], Kurator Oświaty utrzymał w mocy decyzję I instancji. W uzasadnieniu, po przytoczeniu stanu faktycznego sprawy oraz treści art. 36 ust. 4 i 4 jak i art. 107 k.r.o., organ odwoławczy stwierdził, że warunek przedłożenia wraz z wnioskiem o odroczenie obowiązku szkolnego opinii psychologiczno-pedagogicznej został spełniony, nie został jednak spełniony warunek zgody obojga rodziców wynikający z art. 107 k.r.o. Odnosząc się do zarzutu błędnej oceny przedstawionej opinii organ odwoławczy zacytował jej fragmenty wskazując, że dopuszcza ona naukę syna skarżącego w szkole podstawowej pod warunkiem udzielenia mu opieki psychologiczno-pedagogicznej. Wskazał, że również z informacji o gotowości dziecka do podjęcia nauki w szkole podstawowej, wydanej przez Przedszkole Miejskie nr [...] w T., wynika, że u dziecka nie zauważono trudności wykluczających spełnienie obowiązku szkolnego. Stanowisko to potwierdził również Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia [...] września 2020 r., który rozstrzygnął kwestię zasadności odroczenia obowiązku szkolnego dziecka, zgodnie z art. 97 § 2 k.r.o, w obliczu braku porozumienia rodziców w tym w zakresie. Przywołał, że Dyrektor SP nr [...] w T. podjął działania mające na celu zapewnienie prawidłowego rozwoju dziecka, w tym rozwoju zdolności grafomotorycznych i rozwoju społeczno-emocjonalnego. Wskazał, że dziecku zapewniono opiekę psychologiczno-pedagogiczną, sporządzono dla niego indywidualną kartę dostosowań, zaplanowano zajęcia w formie grupowej, do których dojdzie po powrocie szkoły do stacjonarnego trybu funkcjonowania. W ocenie organu przerwanie rozpoczętej już edukacji szkolnej byłoby dla dziecka niekorzystne, sama placówka zaś stwarza warunki do wszechstronnego rozwoju podopiecznych. W ocenie Kuratora decyzji organu I instancji została oparta o prawidłowo ustalone i ocenione okoliczności faktyczne sprawy, została nadto prawidłowo uzasadniona.

W skardze na powyższą decyzję M. P. zarzucił naruszenie:

- art. 7, 77 § 1, 75, 84 oraz 86 k.p.a. poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w tym nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania pedagoga szkolnego i wychowawcy dziecka skarżącego, nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa i pedagoga na okoliczność stanu psychicznego dziecka, jego rozwoju emocjonalnego oraz zasadności odroczenia obowiązku szkolnego,

- art. 80 k.p.a. poprzez błędną ocenę opinii nr [...] i uznanie, że nie wynika z niej zalecenie odroczenia obowiązku szkolnego syna skarżącego,

- art. 36 ust. 4 i 6 p.o. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że decyzja dyrektora o odroczeniu obowiązku szkolnego jest fakultatywna, w sytuacji, gdy z przepisu tego wynika obowiązek odroczenia na wniosek rodzica po przedłożeniu opinii publicznej lub niepublicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Skarżący wniósł o uchylenie decyzji obu instancji, zasądzenie kosztów postępowania oraz przeprowadzenie dowodu, na okoliczność nieprawidłowości w zachowaniu dziecka, z załączonych do skargi wydruków wiadomości e-mail, korespondencji z wychowawcą, rozmowy rodziców dzieci i zaświadczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w T. potwierdzającej objęcie syna opieką oraz nieprawidłowościach zaobserwowanych przez ojca oraz matkę dziecka. W uzasadnieniu skargi skarżący podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie wskazujące na błędną interpretację przedłożonej opinii nr [...] W jego ocenie wskazuje ona na konieczność odroczenia obowiązku szkolnego syna. Wskazał, że od listopada szkoła działa w trybie zdalnym, dlatego syn został pozbawiony opieki psychologicznej i nie jest w stanie osiągnąć takich efektów, jakie byłyby możliwe do osiągnięcia poprzez naukę w sposób stacjonarny. Przedłożona przez skarżącego opinia psychologa wskazuje w jego ocenie na konieczność odroczenia obowiązku szkolnego, organ zaś nie tylko nie wziął jej pod uwagę, ale i zaniechał przeprowadzenia dowodu z zeznań psychologa i wychowawcy jego dziecka. Zwrócił uwagę, że decyzja wydawana na podstawie art. 36 ust. 4 p.o. jest decyzją uznaniową, ale nie dowolną – organ ma obowiązek zbadać przyczyny leżące u podstaw wniosku o odroczenie obowiązku szkolnego. Skarżący wskazał nadto, że SP nr [...] w T. nie jest placówką odpowiednią dla jego syna z uwagi na dużą liczbę uczniów, jego syn nie potrafi zaś zaadaptować się w szkole i prawidłowo w niej funkcjonować, o czym świadczą uwagi nauczycieli. Zaznaczył, że syn został zapisany do placówki przez jego matkę, bez zgody ojca.

W odpowiedzi na skargę [...] Kurator Oświaty wniósł o jej oddalenie, podtrzymując stanowisko w sprawie.

W pismach z 12 maja i 21 czerwca 2021 r. skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodu z dodatkowych dokumentów na okoliczność prowadzenia jedynie jednej godziny zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w tygodniu, na okoliczność stanu psychicznego syna skarżącego, jego rozwoju psychicznego oraz stwierdzonych nieprawidłowości, jak i na okoliczność odmowy matki dziecka na kontynuowanie terapii szkolnej przez dziecko. Przedstawił dodatkową argumentację na rzecz stanowiska, że syn skarżącego nie funkcjonuje prawidłowo w szkole podstawowej, również z powodów leżących po stronie szkoły (klasy wieloosobowe, niewystarczająca opieka nauczycieli). Nadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z nagrań na płycie DVD.

W piśmie z 30 lipca 2021 r. organ wniósł o oddalenie wniosków dowodowych jako zgłoszonych na okoliczności niemające wpływu na wynik sprawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Kontrola zaskarżonej decyzji na zasadach i w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r., poz. 137) oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm. – dalej "p.p.s.a.") doprowadziła Sąd do wniosku, że jest ona zgodna z przepisami prawa materialnego i proceduralnego, a zatem skarga podlegała oddaleniu.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowił art. 36 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (publ. jak wcześniej wskazano). Zgodnie z ust. 4 ww. przepisu dyrektor publicznej szkoły podstawowej, w obwodzie której dziecko mieszka, na wniosek rodziców, odracza rozpoczęcie spełniania przez dziecko obowiązku szkolnego o jeden rok szkolny. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa się w roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 7 lat, nie później niż do dnia 31 sierpnia. Odroczenie dotyczy roku szkolnego, w którym dziecko ma rozpocząć spełnianie obowiązku szkolnego (art. 36 ust. 5 p.o.).

W niniejszej sprawie wniosek o odroczenie obowiązku szkolnego w roku szkolnym 2020/2021 skarżący złożył 27 sierpnia 2020 r. Z uwagi na toczącą się sprawę rozwodową pomiędzy skarżącym a matką dziecka, a także z uwagi na konflikt pomiędzy rodzicami w zakresie zasadności samego wniosku (pisemny sprzeciw matki dziecka w aktach adm. sprawy), wniosek podpisany został jedynie przez skarżącego. Stosownie do treści art. 98 § 1 k.r.o. rodzice są przedstawicielami ustawowymi dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską, przy czym jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako

---

przedstawiciel ustawowy dziecka. Według art. 97 § 1 tejże ustawy, jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich jest obowiązane i uprawnione do jej wykonywania. Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie; w braku porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy (art. 97 § 2 k.r.o.).

Wniosek o odroczenie obowiązku szkolnego dziecka, jako że w ocenie Sądu dotyczy istotnej sprawy dziecka (rozpoczęcie pierwszego etapu edukacji szkolnej), winien zatem zostać zgłoszony przez obojga rodziców, którzy w równym stopniu wykonują władzę rodzicielską. Odmienna ocena powyższego wymogu może nastąpić jedynie na podstawie ustalenia odmiennego wymiaru tej władzy po stronie rodziców przez sąd powszechny (sąd opiekuńczy). Zgodnie z art. 36 ust. 4 p.o. odczytywanym wespół z przytoczonymi przepisami k.r.o., w sytuacji, gdy obojgu rodzicom przysługuje nieograniczona orzeczeniem sądu powszechnego władza rodzicielska, odroczenie obowiązku szkolnego dziecka winno następować na ich zgodny wniosek. Chodzi tu bowiem o niebudzącą wątpliwości wspólną wolę rodziców do ukształtowania istotnej sprawy dziecka w konkretny sposób.

W niniejszej sprawie, w komentowanym zakresie brak było zgody obojga rodziców co do tego, czy obowiązek szkolny ich dziecka winien zostać odroczony. Wynika to jasno ze stanowiska matki dziecka, przedstawionego Dyrektorowi Szkoły Podstawowej nr [...] w T. w piśmie z dnia [...] sierpnia 2020 r. Jak wspomniano, w sytuacji braku porozumienia między rodzicami co do istotnej sprawy dziecka rozstrzyga sąd opiekuńczy. Takie też rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie zapadło. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17 września 2020 r., sygn. I C 1086/17, sąd ten orzekł o braku podstaw do odroczenia obowiązku szkolnego małoletniego syna E. i M. P.. Postanowienie to jest wykonalne od 24 września 2020 r. Organ rozpoznający wniosek był zatem nim związany.

Jest to pierwsza z okoliczności mających zasadniczy wpływ na zasadność wniosku skarżącego o odroczenie obowiązku szkolnego jego syna. W obliczu braku porozumienia rodziców co do ww. kwestii właściwy sąd opiekuńczy w ramach swojej kognicji stwierdził, że brak jest podstaw do odroczenia obowiązku szkolnego, a tym samym wniosek nie spełnił warunku, o którym mowa w art. 36 ust. 4 p.o. ("na wniosek rodziców"). Zauważyć w tym miejscu również należy, że sąd opiekuńczy – w tym samym trybie – zezwolił E. P. na zapisanie małoletniego syna skarżącego do Szkoły Podstawowej nr [...] w T., bez zgody ojca (postanowienie z dnia 12 maja 2020 r., sygn. I C 1086/17). Zażalenie na to postanowienie zostało też przez Sąd Okręgowy, VIII Wydział Cywilny Odwoławczy oddalone (oba postanowienia w aktach administracyjnych sprawy). Kwestia zasadności rozpoczęcia przez małoletniego edukacji w szkole podstawowej, została zatem

---

przesądzona odpowiednimi orzeczeniami sądu opiekuńczego, wydanymi w związku z brakiem porozumienia rodziców w tym zakresie. Organ zobowiązany był zaś uwzględnić je w toku oceny wniosku skarżącego.

Drugą z okoliczności determinujących rozstrzygnięcie organu I instancji była treść przedłożonej wraz z wnioskiem o odroczenie obowiązku szkolnego opinii Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w T. z dnia [...] czerwca 2020 r., nr [...] Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 6 p.o. do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się opinię, z której wynika potrzeba odroczenia spełniania przez dziecko obowiązku szkolnego w danym roku szkolnym, wydaną przez publiczną poradnię psychologiczno-pedagogiczną albo niepubliczną poradnię psychologiczno-pedagogiczną, założoną zgodnie z art. 168 oraz zatrudniającą pracowników posiadających kwalifikacje określone dla pracowników publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych. Jak wynika z treści przedłożonej opinii, w zakresie zasadniczym dla rozstrzygnięcia sprawy, wskazuje się odroczenie rozpoczęcia spełniania obowiązku szkolnego w roku szkolnym 2020/2021 i kontynuowanie korzystania z wychowania przedszkolnego, jednak – jeżeli chłopiec rozpocznie naukę w klasie pierwszej, jako konieczne wskazano udzielanie mu pomocy psychologiczno-pedagogicznej. W ocenie Sądu prawidłowo dostrzegł organ odwoławczy, że powyższe stanowisko nie jest jednoznaczne. Z opinii wynika, że korzystne dla dziecka będzie odroczenie ww. obowiązku, jednak nie wykluczono jednoznacznie jako niekorzystanego dla dalszego rozwoju dziecka rozpoczęcia przez niego edukacji w pierwszej klasie szkoły podstawowej, pod warunkiem objęcia go pomocą psychologiczno-pedagogiczną. W uzasadnieniu opinii sporządzający wskazuje m.in. na prawidłowy rozwój intelektualny dziecka ("nieco wyższy niż norma wiekowa"), rozwiniętą zdolność rozwiązywania zadań problemowych, również nietypowych, przeciętną pamięć roboczą, zróżnicowany poziom umiejętności. Wskazuje się na niskim poziom sprawności grafomotorycznej, słabszą pamięć bezpośrednią słuchową oraz mniejszą dojrzałość emocjonalną, przy czym nie zgłoszono uwag co do umiejętności dziecka budowania relacji z rówieśnikami i zdolności pracy w grupie. Opinia zawiera szereg wskazań zarówno dla rodziców, jak i dla nauczycieli dotyczących pracy z dzieckiem.

Powyższa opinia nie wskazuje zatem kategorycznie, że dziecko skarżącego nie powinno rozpocząć roku szkolnego zgodnie z zasadą opisaną w art. 35 ust. 2 p.o. W obliczu powyższego organ I instancji prawidłowo, tj. zgodnie z art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. wziął pod uwagę dodatkowy dowód w postaci informacji Przedszkola Miejskiego nr [...] w T. na okoliczność stwierdzenia zasadności – bądź nie – wniosku o odroczenie obowiązku szkolnego. Decyzja w tym zakresie nie jest bowiem decyzją związaną (co zresztą zauważył skarżący), a uznaniową, toteż okoliczności wynikające z opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, jeżeli jej wskazania nie są jednoznaczne, winny

---

podlegać dodatkowej weryfikacji w oparciu o materiał dowodowy pośredni. Opinia, o której mowa w art. 36 ust. 6 p.o. jest dowodem specjalistycznym, ale podlegającym ocenie organu jak każdy inny dowód zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. W przywołanej informacji potwierdzono zaś gotowość dziecka skarżącego do podjęcia nauki szkolnej. W obszernej, pozytywnej charakterystyce osobowości i umiejętności syna skarżącego nie wskazano przeciwwskazań do rozpoczęcia przez niego nauki w szkole. Jediną stwierdzoną trudność dostrzeżono w obszarze samodzielnego rysowania po śladzie. Zasadnie zatem ocenił organ I instancji, że obok przywołanych postanowień sądu powszechnego, również w zakresie ustaleń wynikających z opinii psychologiczno-pedagogicznej, odczytywanych wespół z ww. informacją, nie ma przesłanek do odroczenia obowiązku szkolnego ucznia. Ponadto, na skutek wniesionego odwołania od decyzji I instancji, rozpatrujący ponownie sprawę [...] Kurator Oświaty pozyskał sprawozdanie ze spełniania obowiązku udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej, z której wynika, że syn skarżącego objęty został pomocą psychologiczno-pedagogiczną – został on skierowany na zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w celu rozwijania sprawności grafomotorycznej, ma opiekę terapeuty, sporządzono dla niego indywidualną kartę dostosowań, zaplanowano dla niego zajęcia grupowe w celu rozwoju kompetencji emocjonalno-społecznych oraz indywidualne konsultacje w pedagogiem. W sprawozdaniu jasno stwierdza się, że w ocenie nauczycieli dziecko skarżącego dobrze radzi sobie z obowiązkami szkolnymi, znajduje się w grupie dzieci na średnim poziomie.

Mając na uwadze dwie wymienione wyżej, zasadnicze dla sprawy okoliczności w postaci: rozstrzygnięć sądu opiekuńczego w zakresie zgody na rozpoczęcie nauki w szkole i braku podstaw do odroczenia obowiązku szkolnego, oraz braku jednoznacznych wskazań do tego odroczenia wynikających z opinii nr [...] przy jednoczesnym wniosku o gotowości ucznia do podjęcia nauki w szkole wynikającym z pozostałego zebranego materiału dowodowego), Sąd stwierdził, że powzięte w sprawie rozstrzygnięcia są prawidłowe. Zarówno z akt sprawy, jak i z uzasadnień obu decyzji (a przede wszystkim decyzji zaskarżonej) ewidentnie nie wynika, by naruszono w postępowaniu wymienione w skardze zasady postępowania dowodowego, dokonano nieprawidłowej wykładni stanowiących podstawę obu rozstrzygnięć przepisów prawa materialnego, czy też umotywowano rozstrzygnięcia w sposób niewyczerpujący i niejasny.

Powyższy wywód zawiera odniesienie się do zasadniczego zarzutu skargi dotyczącego nieprawidłowej interpretacji przedłożonej opinii psychologiczno-pedagogicznej. Co się zaś tyczy zarzutów nieprzeprowadzenia dowodu z opinii biegłego psychologa i pedagoga na okoliczność stanu psychicznego dziecka, jego rozwoju emocjonalnego oraz zasadności odroczenia obowiązku szkolnego, to stwierdzić należy, że o ile organ rozpoznający sprawę zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77

---

§ 1 k.p.a.), to jednak nie ma on obowiązku przeprowadzać każdego dowodu dla ustalenia istotnych kwestii dostatecznie już udowodnionych na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego. W sprawie dostatecznie udowodniono okoliczności istotne dla sprawy, nie było więc potrzeby przeprowadzenia dowodu z przesłuchania wymienionych świadków. Zauważyć zresztą należy, że skarżący nie złożył wniosku dowodowego w opisanym zakresie ani na etapie postępowania prowadzonego przed organem I instancji, ani postępowania odwoławczego.

Argument akcentujący trudności związane z funkcjonowaniem syna w realiach nauki zdalnej nie mógł mieć wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji, albowiem dotyczy on sytuacji powszechnego do niedawna problemu funkcjonowania systemu edukacji w formie niestacjonarnej (zdalnej), zarówno systemu edukacji szkolnej, jak i, co należy podkreślić, przedszkolnej. Faktem powszechnie zaś znanym jest to, że zajęcia prowadzone w formie zdalnej wywarły negatywny wpływ na kondycję psychofizyczną nie tylko dzieci wymagających specjalnej troski pedagogów (do jakich zalicza się syn skarżącego), ale i dzieci nieprzejawiających żadnych problemów rozwojowych.

Zarzut organizacyjnego nieprzystosowania placówki szkolnej do wymagań dziecka skarżącego, jak i trudności dziecka z adaptacją w szkole, rozpatrywać należy jako subiektywne stanowisko co do kwestii zasadniczo zresztą niewpływającej na prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia. Uznać należy je jako niepopartą dowodami polemikę ze stanowiskiem organu odwoławczego, powołującego w tym zakresie sprawozdanie Dyrektora SP [...] w T. ze spełniania obowiązku udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej synowi skarżącego. Na marginesie w tym miejscu zauważyć należy, że załączone do skargi wydruki korespondencji elektronicznej pomiędzy skarżącym a nauczycielem prowadzącym zajęcia potwierdzają wynikającą z całokształtu materiału dowodowego tezę, iż syn skarżącego co do zasady prawidłowo funkcjonuje w szkole podstawowej ("S. jest inteligentny i karny. W szkole nie sprawia problemów").

Sąd nie znalazł podstaw do przeprowadzenia dodatkowego dowodu z dokumentów wskazanych w skardze oraz w pismach z 12 maja i 21 czerwca 2021 r. Nie powziął bowiem istotnych wątpliwości, a tylko ich zaistnienie, zgodnie z art. 106 § 3 p.p.s.a., uzasadnia przeprowadzenie dodatkowego dowodu z dokumentów. Część z dowodów nie mogła mieć zresztą wpływu na wynik sprawy już z uwagi na moment ich powstania (po zakończeniu postępowania administracyjnego w obu instancjach) - organy administracyjne są zobowiązane do rozstrzygnięcia na podstawie stanu prawnego i faktycznego obowiązującego na dzień tego rozstrzygnięcia. Mowa tu o wskazanych w piśmie z dnia 12 maja 2021 r. zaświadczeniu poradni psychologiczno-pedagogicznej z dnia 15 marca 2021 r., opinii indywidualnej praktyki

---

lekarskiej z dnia 30 kwietnia 2021 r., opinii psychologicznej z dnia 4 maja 2021 r., oraz w piśmie z dnia 21 czerwca 2021 r. nagrań z 4 marca 2021 r. i 1 czerwca 2021 r. Nadto sąd administracyjny nie prowadzi postępowania wyjaśniającego i nie zastępuje organów administracji w rozstrzygnięci sprawy administracyjnej, a jedynie kontroluje zgodność z prawem działalności organów administracji. Ustawodawca nie wyposażył sądu administracyjnego w dowolny katalog środków dowodowych jak. np. dowody z opinii biegłych, czy nagrań, a jedynie wyjątkowo może przeprowadzić uzupełniający dowód z dokumentów. Wobec tego sąd oddalił wnioski dowodowe skarżącego na podstawie art. 106 § 3 a contrario p.p.s.a.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł o oddaleniu skargi, zgodnie z art. 151 p.p.s.a.